

Sygnatura akt VI Ka 1028/19

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 **stycznia 2020** r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach, Wydział VI Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący sędzia Arkadiusz Łata

Sędziowie del. Piotr Pawlik

Małgorzata Peteja-Żak

Protokolant Dominika Koza

przy udziale Dariusza Kowalczyka Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Z.

po rozpoznaniu w dniu 7 stycznia 2020 r.

sprawy

1. **K. G.** ur. (...) w Z.

córki W. i M.

oskarżonej z art. 233 § 1 kk

2. **Ł. K.** ur. (...) w Z.

syna J. i D.

oskarżonego z art. 233 § 1a w zw. z § 1 kk

na skutek apelacji wniesionej przez oskarżyciela publicznego

od wyroku Sądu Rejonowego w Zabrzu

z dnia 3 września 2019 r. sygnatura akt II K 2208/18

na mocy art. 437 kpk i art. 438 kpk

uchyla zaskarżony wyrok i przekazuje sprawę Sądowi Rejonowemu w Zabrzu do ponownego rozpoznania.

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	VI Ka 1028/19
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	

1 CZĘŚĆ WSTĘPNA**0.11.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji**

Wyrok Sądu Rejonowego w Zabrzu z 3 września 2019 r. , sygn. akt II K 2208/18

0.11.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

0.11.3. Granice zaskarżenia**0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia**

na korzyść

na niekorzyść

w całości

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

0.11.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

0.11.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

1Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

0.12.1. Ustalenie faktów

0.12.1.1. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.				
0.12.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				

0.12.2. Ocena dowodów

0.12.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu

<p>0.12.2.2. Dowody niewuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach niewuwzględnienia dowodu

<p>1STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków</p>		
Lp.	Zarzut	
3.1.	<p>- błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, mający wpływ na jego treść, a polegający na uznaniu przez Sąd, iż K. G. i Ł. K. nie dopuścili się zarzucanego im czynu, albowiem przeprowadzone postępowanie dowodowe w postaci wyjaśnień K. G. oraz zeznań świadków: D. T. i D. L. zasługują na wiarę w całości, a dowodem w sprawie nie może być prawomocny wyrok nakazowy, gdyż w tamtej sprawie nie przeprowadzono postępowania dowodowego, a nadto zaniechanie przeprowadzenia z urzędu dowodów w postaci przesłuchania świadków M. K., D. S., J. K., D. K. (2) i K. T. na okoliczność zdarzenia z 21 maja 2016 r. w Z. z udziałem M. K. i K. G. oraz Ł. K. co miałyby istotne znaczenie dla ustalenia czy został popełniony czyn z art. 233 § 1 k.k., podczas gdy prawidłowo zebrany</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>

	i oceniony materiał dowodowy prowadzi do wniosków przeciwnych niż wskazał Sąd I instancji;	
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
<p>Sformułowany zarzut okazał się zasadny, albowiem istotnie postępowanie dowodowe zostało przeprowadzone w sposób wybiórczy, a wyprowadzone końcowe wnioski w świetle materiałów, które mogły zostać wykorzystane w roli pełnoprawnych dowodów - wzbudzają poważne i zasadnicze wątpliwości pod kątem ich trafności.</p> <p>W toku niniejszego postępowania Sąd Rejonowy przesłuchał jedynie część świadków, którzy zeznawali w postępowaniu dotyczącym zdarzenia z 21 maja 2016 r.: D. T. i D. L.. Nadto przesłuchano oskarżonych: K. G. i Ł. K., z czego ten drugi przyznał się do zarzucanego mu czynu. Wspomniani świadkowie mieli interes, aby zeznawać na korzyść oskarżonych - wszyscy bowiem w poprzednim postępowaniu przedstawiali wersję, że D. T. w nocy 21 maja 2016 r. przebywała u K. G. i D. L..</p> <p>Błędnie przyjął Sąd I instancji, że nie może ustalać przebiegu zdarzenia z 21 maja 2016 r., albowiem te ustalenia są kluczowe dla oceny zeznań złożonych przez oskarżonych w charakterze świadków, a prawdziwość ich zeznań jest kwestionowana w zakresie tego, czy D. T. spędziła całą noc 21 maja 2016 r. u K. G.. Jeżeli D. T. pobiła M. K. to nie mogła znajdować się w domu K. G., a tym samym</p>		

składane przez oskarżoną K. G. i pierwotne zeznania Ł. K. musiały być nieprawdziwe.

Trafnie zarzucił Prokurator, że niezasadne było danie wiary zeznaniom D. T. złożonym w przedmiotowej sprawie. W pierwszej kolejności należy podkreślić, że Sąd orzekający związany jest, z mocy art. 8 § 2 k.p.k. wyrokiem nakazowym, w tym sensie, że rozstrzygnięcie takie zapadło i przesądziło sprawstwo i winę D. T.. Pogląd wyrażony w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku o braku takiego związania nie znajduje normatywnego uzasadnienia. Jakkolwiek wydania tego wyroku nie poprzedza rozprawa, to jednak zostaje on wydany w oparciu o niebudzący wątpliwości materiał dowodowy zgromadzony w toku postępowania przygotowawczego. Założenie, że D. T. obecnie zeznawała prawdę w obawie przed odpowiedzialnością za składanie fałszywych zeznań, również nie jest uzasadnione, gdyż korzystne zeznania wymienionej, w ocenie Sądu odwoławczego, stanowią jej przysługę względem bliskiej przyjaciółki K. G., która podobnie korzystne zeznania złożyła w poprzednim postępowaniu. Wbrew temu, co przyjął Sąd Rejonowy na wiarę nie zasługiwały też zeznania świadka D. L., albowiem zeznawał on, iż w czasie zdarzenia z 21 maja 2016 r. poszedł spać - przyjmując te zeznania za prawdziwe, należy uznać, iż nie posiadał on bezpośredniej wiedzy o tym, czy D. T. cały czas przebywała w jego domu, gdy spał.

Na niekorzyść K. G. i Ł. K. przemawiają także dołączone do niniejszych akt zeznania złożone w postępowaniu (...) przez szereg innych osób a to: M. K., D. S.,

J. K., D. K. (2), K. T. i I. K.. Z ich zeznań wynikało, że D. T. nie spędziła całej nocy u K. G., a M. K. twierdziła, że to D. T. ją pobiła, zaś K. T. podawał, że widział D. T. w maju, w nocy na ul. (...) w Z. (k. 22), zaś pozostali wypowiadali się mając wiedzę pośrednią o zdarzeniu - od M. K. i osób, którym to powtórzyła. Nadto wskazywali oni, że noga D. T. nie była unieruchomiona i D. T. poruszała się bez konieczności użycia kul, co również przekonywało, że zeznania K. G. i pierwotne zeznania Ł. K. nie były prawdziwe. W ocenie Sądu odwoławczego, również dokumentacja medyczna wbrew wnioskowi Sądu Rejonowego, świadczyła o tym, że 21 maja 2016 r. D. T. potrafiła się poruszać - była na L4 jedynie do 6 maja 2016 r. (k. 143), co także przemawiało przeciwko wersji oskarżonej G. i pierwotnej wersji oskarżonego K..

Nie bez znaczenia jest również, że Ł. K. ostatecznie przyznał się do zarzucanego mu czynu, co w kontekście pozostałych dowodów, także wskazywało, iż ustalenia faktyczne Sądu Rejonowego były wadliwe.

Wniosek

- uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Zabrze;

zasadny
częściowo zasadny
niezasadny

Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.

Wobec trafności zarzutu, orzeczenie podlegało uchyleniu, albowiem

Sąd odwoławczy nie może skazać oskarżonych, którzy zostali uniewinnieni w pierwszej instancji.

1OKOLICZNOŚCI UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	PODLEGAJĄCE
4.1.	
Zwiąże o powodach uwzględnienia okoliczności	
1ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
0.15.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
0.15.1.1.	Przedmiot utrzymania w mocy
Zwiąże o powodach utrzymania w mocy	
0.15.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
0.0.15.2.1.	Przedmiot i zakres zmiany
Zwiąże o powodach zmiany	

0.15.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji	
0.15.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia	
5.3.1.1.1.	# art. 439 k.p.k.
Zwiąże o powodach uchylenia	

5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Związłe o powodach uchylenia		
Istnieje potrzeba zweryfikowania wersji K. G. i pierwotnej wersji Ł. K., zarówno w kontekście tych dowodów, jakimi posłużył się Sąd I instancji, jak i tych, których nie przeprowadził, a które dotyczył zdarzenia z dnia 21 maja 2016 r. i problematyki faktycznego miejsca pobytu D. T. tejże nocy.		
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Związłe o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
5.3.1.4.1.	Uniewinnienie oskarżonych od zarzucanych im czynów	# art. 454 § 1 k.p.k.
Związłe o powodach uchylenia		
Sąd Rejonowy, co też wskazano w części 3 formularza, przeprowadził szcątkowe postępowanie dowodowe, z którego następnie wywiódł błędne ustalenia faktyczne prowadzące do uniewinnienia oskarżonych. Tym samym, zważywszy, że Sąd odwoławczy nie może skazać oskarżonego uniewinnionego w I instancji (art. 454 § 1 k.p.k.), zaskarżone orzeczenie należało uchylić.		

0.15.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
<p>Ponownie rozpoznając sprawę Sąd Rejonowy, dążąc do ustalenia, czy zeznania K. G. i pierwotne zeznania Ł. K. w sprawie zdarzenia z 21 maja 2016 r. były zgodne z prawdą, a D. T. rzeczywiście spędziła całą noc u oskarżonej K. G., jeszcze raz wysłucha oskarżonych oraz świadków: D. T. i D. L.. Ponadto przesłucha on w charakterze świadków: D. S., J. K., D. K. (2), K. T., I. K. oraz osobę, która wedle M. K. miała być bezpośrednim obserwatorem zdarzenia z 21 maja 2016 r.: P. S. (k. 3v). Następnie, mając na uwadze również dokumenty dotychczas zgromadzone, oceni przeprowadzone dowody w myśl rygorów z art. 7 k.p.k. i rozstrzygnie, czy oskarżonym można przypisać sprawstwo zarzucanych im czynów oraz winę.</p>		
0.15.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
1Koszty Procesu		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności

1PODPIS
Sędzia (del.) Piotr Pawlik Sędzia Arkadiusz Łata Sędzia Małgorzata Peteja-Żak

0.11.3. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	Oskarżyciel publiczny - Prokurator Prokuratury Rejonowej w Z. A. S.		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja			
0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.11.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu		

	przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
0.11.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana